

KALEJDOSKOP KULTURALNY

Gazetka internetowa uczniów Gimnazjum nr 1 w Myślenicach

Numer wydania 7/2015/2016

Data: maj 2016

1791

3 Maja

2016

Ludziom pracy miast i wsi – spokoju, porządku
społecznego, poprawy codziennego życia, umacniania
jedności narodowej dla dobra Ojczyzny
życzy „Słowo Ludu”

Wywiad z dziadkiem o święcie 1 maja

Dzień 1 maja dawniej obchodzony jako Międzynarodowy Dzień Pracy i Pokoju. Było to święto wszystkich ludzi pracujących, hutników, górników, budowlańców i robotników wszystkich specjalności.

Mój dziadek Jan urodził się w 1943 roku doskonale pamięta czasy powojenne i ustrój komunistyczny, w którym przyszło mu dorastać.

Pamięta uroczyste pochody 1 majowe i chętnie mi o nich opowie.

Jak wyglądał 1 maja w czasach twojej młodości?

1 maja był dniem wolnym od pracy i szkoły. Najważniejszym elementem tego święta były pochody, które organizowano zarówno w dużych miastach jak i na wsiach. Obecność na podchodzie była obowiązkiem. Dzieci ubrane na galowo wymachiwały biało-czerwonymi flagami. Okna przybrane wyciętymi z papieru białymi gołębiami-symbolem pokoju. Robotnicy ubrani w swoje robocze uniformy. Wszyscy musieli się uśmiechać i stwarzać radosny nastrój choć rzeczywistość wcale nie była taka radosna. Niesiono wiele transparentów z hasłami „Witaj 1 maj”, „Niech się święci 1 maj”, „Pokój” czy „200% normy”. Wiec kończył sekretarz partii przemówieniem.

Wiem że idąc w pochodzie śpiewaliście pieśni pamiętasz jeszcze jakieś teksty?

W czasie przejścia głównymi ulicami śpiewaliśmy. Pamiętam dwie takie piosenki:

*1 Piosenka: "Piosenka serca nam uzbraja
I naprzód prowadzi nas
Piosenka o 1 maja
O świecie ludowych mas"*

*2 Piosenka: "Potężnie grzmi nasz twardy krok
światłością zwyciężymy mrok
jesteśmy młodą gwardią
procesarskich mas"*

Czy 1 maja to tylko organizowany pochód, czy było coś więcej?

Po głównych uroczystościach organizowano zabawę. Można było potańczyć i zjeść coś smacznego bo w sklepach nie było nic. Niektórzy ludzie wspominają święto właśnie tylko przez tą zabawę.

Czy lubiłeś to święto i chciałbyś powrotu pochodów?

Nie chciałem uczestniczyć w pochodach, ponieważ rzeczywistość była zupełnie inna pustki w sklepach, cenzura nie można było mieć swojego zdania. Nie było tak wesoło jakby wskazywały na to teatralne radosne pochody.

Hubert Gąsienica- Mikołajczyk i Julia Sroka

Klas 1B

Dzień Matki

Święto obchodzone corocznie jako wyraz szacunku dla wszystkich matek. Data obchodów Dnia Matki zależy od kraju, w którym jest świętowany. Święto celebrowane jest w ponad 40 krajach na całym świecie.

JAK TO BYŁO?

Początków należy szukać u starożytnych Greków i Rzymian. To właśnie w kolebce europejskiej kultury matki-boginie, symbole płodności i urodzaju, otaczano szczególnym kultem. Wraz z rozkwitem wiosny w Grecji ofiary składano bogini Rei, żonie Kronosa, która według mitologii była matką wszechświata i wszystkich bóstw. Nieco inaczej świętowali Rzymianie, którzy oddawali cześć bogini Cybele – uroczystości trwały trzy dni i nazywane były Hilariami. Bardzo prawdopodobne, że Hilaria obchodzono od 15 do 18 maja.

Polska

Polacy Dzień Matki po raz pierwszy świętowali w 1914 roku, w Krakowie. Od tego czasu corocznie, 26 maja, składamy mamom życzenia i obdarowujemy je drobnymi upominkami, aby w tym wyjątkowym dniu jeszcze bardziej okazać rodzicielkom miłość i szacunek. Najmłodszy rysują laurki, a ci nieco starsi, zazwyczaj z braku pomysłu, stają w progu z bukietem kwiatów. W Polsce Dzień Matki obchodzimy 26 maja.

Anglia i Szkocja

W czasach nowożytnych zwyczaj nie był kultywowany i powrócił dopiero ok. XVI wieku w Anglii i Szkocji. Wówczas w każdą czwartą niedzielę Wielkiego Postu obchodzono tzw. matczyną niedzielę. Był to dzień wolny od pracy, podczas którego młode służące i młodzi parobkowie odwiedzali rodzinne domy, by spędzić ten dzień ze swoimi matkami. Do tradycji należało składanie подарunków, głównie kwiatów i słodczy, w zamian za otrzymane błogosławieństwo.

Francja

Zwyczaj obchodzenia tego święta wprowadził Napoleon, a od 1950 roku oficjalnie wpisało się do kalendarza i obchodzone jest w ostatnią niedzielę maja.

Australia i Kanada

Święto przypada w drugą niedzielę maja. Zwyczajem jest przypinanie goździków do ubrań, np. kolorowe oznaczają, że mama tej osoby żyje, a biały oznacza, że odeszła. Podobnie to święto obchodzi się w Republice Południowej Afryki, a także w Kanadzie, gdzie Dzień Matki jest najpopularniejszym świętem, po Bożym Narodzeniu i Walentynkach. Przypada w drugą niedzielę maja.

Stany Zjednoczone

Pomysł narodził w 1872 roku, w głowie pisarki Julia WardHowe. Jednak dopiero Annie Jarvis udało się przebić z nim i dojść do najwyższych władz, aby ogłosiły one ten dzień świętem narodowym, obchodzonym w każdą drugą niedzielę maja.

Meksyk

W Meksyku to Dzień Matki przypada 10 maja i jest jednym z najważniejszych świąt w roku. Rozpoczyna się mszą na cześć Najświętszej Dziewicy, która jest uosobieniem najlepsze cechy macierzyństwa. Każdej mamie przygotowywane jest uroczyste śniadania. Tak jak w innych państwach dawane są kwiaty. Jednak są one tak kosztowne, że zbiórka pieniędzy na bukiet rozpoczyna się nawet kilka miesięcy wcześniej.

W wielu krajach Dzień Matki obchodzony jest w bardzo podobny sposób. Mamy w ten szczególny dla nich dzień, powinny być wyręczane z obowiązków. Przygotowuje się im śniadanie, bądź zabiera na obiad. Wręczane są prezenty. Poprzez kwiaty, kartki czy drobne upominki dzieci wyrażają uczucie i wdzięczność dla swoich rodziców. Jednak te wszystkie prezenty i kwiaty nie ucieszą tak matczyne serce jak miłość i szacunek okazywany im na co dzień, a nie tylko od święta.

Anna Garbień klasa 1B

jablono@telus.net
caglecartoons.com

KTOŚ KOGO KOCHAM

Ktoś kto bajkę mi opowie,
Ktoś kto dla mnie staje na głowie,
Ktoś kto bez słów mnie zrozumie,
Ktoś kto w moich myślach czytać umie,
Ktoś zawsze we mnie wierzy,
a w jej głowie sprawa na sprawie leży,
To ktoś kto otrze mi łzę
I powie, że nic nie stało się,
Ktoś kto jest ze mną zawsze
i ze mną wytrzyma, i ze mną wytrzyma,
To moja mama – w każdym czasie jej potrzebuje... <3

Anita Motyka Klasa 1B

MAMA

Mama jest jak lekki promień słońca,
Jej oczy – zmęczone i wypłakane,
Jej ręce – spracowane,
Jej usta – wypowiadające przebaczenie,
Jej nogi – okazujące przemęczenie,
Jej głowa – problemami zasnuta,
a jej serce – złote i delikatne jak słodka nuta...

Anita Motyka Klasa 1B

MOJEJ MAMIE

*Na świat nas przyniosłaś
W sercu kołysałaś
Troszczyłaś się czule
Dobrze wychowałaś*

*Wszyscy Cię kochamy
Za cudowne serce
Za bezsenne noce
Spracowane ręce*

*Za Twój kwiat młodości
Troską zasypany
Za wszystkie marzenia
Przez nas niespełniane*

*Za to z wdzięcznym sercem
Nisko się kłaniamy
To kim dziś jesteśmy
Tobie zawdzięczamy*

Autor nieznany

*Dziękuję, że znosiłaś to,
czego nie sposób było znieść,
że robiłaś coś z niczego,
że dawałaś, mając puste kieszenie,
że wybaczałaś, choć nie przepraszałam,
że kochałaś, gdy kochać się nie dało,
że mnie wychowałaś
i że to wszystko Ci się udało!*

Autor nieznany

"Jedynka jest dla mnie numerem JEDEN!"

Refleksje po 3 latach nauki w Gimnazjum nr 1

Uważam, że nasza szkoła jest najlepszą placówką w powiecie myślenickim. Uczniowie z tego gimnazjum osiągają najwyższe wyniki na egzaminach, odnoszą sukcesy w konkursach oraz mogą szczycić się świadectwami z bardzo dobrymi ocenami i często wzorowym zachowaniem.

Nasi nauczyciele prowadzą lekcje w sposób interesujący, zachęcając nas przy tym do pogłębiania wiedzy i samorealizacji. Możemy liczyć także na wsparcie ze strony pedagoga szkolnego, pielęgniarki, zawsze uśmiechniętych pań sekretarek oraz najukochańszej woźnej - Pani Danusi, której będzie mi niezmiernie brakowało.

Nasza szkoła ma do zaoferowania wiele zajęć pozalekcyjnych i uzupełniających, różnego rodzaju wycieczki organizowane przez koło turystyczne, a także wymiany zagraniczne ze Słowenią i Włochami, w których brałam udział, poznając dzięki temu wspaniałych ludzi i doskonaląc język angielski.

Dzięki utrzymywanej dyscyplinie możemy czuć się tutaj bezpiecznie. Mała przestrzeń szkoły również nie stanowi problemu, ponieważ przez to młodzież szybko odnajduje się w nowym miejscu.

Gimnazjum dużo mnie nauczyło, wyniosę z niego najlepsze wspomnienia oraz przyjaźnie na całe życie.

Gabriela Wójcik Klasa 3E

Letnie opowiadanie

Był piękny słoneczny dzień ,ptaki śpiewały, gdzieś w oddali było słycać śmiech dzieci.

Wszystko zdawało się być idealne ale nie dla niej, nie wysoka zawsze smutna dziewczynka.

Świat zawsze był przed nią zamknięty, tak bynajmniej myślała, widziała wszystko czarno-białe do czasu...

Było lato, szkoła miała się skończyć lada moment, wszyscy byli już myślami na wakacjach, nawet ona ale jej wakacje różniły się od marzeń innych. Nie chciała ani opalać się nad morzem, ani zdobywać szczytów, nie chciała nawet opuszczać domu. Jej marzeniem było stać się kimś innym, tylko wokół tego krążyły jej myśli.... zawsze.

Na języku polskim pani kazała opisać im swoje marzenia. Dziewczynka nie zastanawiając się zaczęła pisać:

'Ideal-moje marzenie'

Lecz gdy tylko napisała tytuł ze złości i smutku zmięła kartkę.

Wyszła z klasy, ze szkoły i poszła w jedyne miejsce gdzie widziała kolory- było to wielkie drzewo cale kwitnące na różowo. Wchodziła na nie, zawsze na najwyższa gałąź i obserwowała :

Jezióra, drzewa, domy, zwierzęta, ludzi; widziała stamtąd cały świat, kolorowy świat.

Tylko w tym miejscu nabierał barw czerń zmieniała się w błękit nieba, biel w róż kwiatów

Pragnęła już zawsze widzieć właśnie tak wszystko co ja otacza.

Siedząc tak wśród chmur i koron drzew zobaczyła pewna rzecz, sytuacje dzięki której doznała olśnienia.

Nie musiała się zmieniać, musiała po prostu docenić sama siebie.

I tak też zrobiła.

Dziś jest uśmiechnięta, nadal nie wysoka dziewczynka, otoczona ludźmi którzy ją kochają a ona kocha ich.

Emilka Zawada Klasa 1B

„Opętani”

W piątek, 20 maja uczniowie naszego Gimnazjum pojechali do Teatru Juliusza Słowackiego w Krakowie na sztukę pod tytułem „Opętani”. Jej autorem jest Witold Gombrowicz.

Początkowo była to wydawana w odcinkach opowieść, do której Gombrowicz przyznał się na krótko przed śmiercią. Obecnie jest wystawiana od wielu lat na scena rozmaitych teatrów.

Sztuka ma bardzo dużo wątków. Mamy tu do czynienia z wielką miłością, ogromnym majątkiem, nawiedzonym zamkiem i nawet zbrodnią. W jednej chwili jest śmieszna, a minutę później przerażająca. Nagłe zwroty akcji, świetna obsada i bardzo ładna scenografia nadają jej niepowtarzalny charakter. Wszystkim polecam tę sztukę.

Izabela Lenart klasa 3E

NOC MUZEÓW 2016

13 maja uczniowie naszego gimnazjum pojechali na Noc Muzeów do Krakowa. Zwiedzili trzy obiekty: MOCAK (Muzeum Sztuki Współczesnej), Bunkier Sztuki oraz Mangghe (Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej).

Najpierw, w MOCAKu oglądaliśmy wystawę „Medycyna w sztuce”. Była równocześnie straszna i kontrowersyjna, ale również niezwykle interesująca. Pokazywała bardzo powszechne zjawiska, takie jak np. etapy operacji plastycznych z perspektywy artysty.

Drugą wystawę zwiedzaliśmy w Bunkrze Sztuki. Tam z kolei mieliśmy ocenić, które elementy wystawy pasują do płci żeńskiej, a które do męskiej.

Na samym końcu odwiedziliśmy Muzeum Kultury Japońskiej, Manggha. Tam mogliśmy podziwiać przepiękną kolekcję japońskich lalek oraz bliżej poznać ich historię, znaczenie, a także związane z nimi tradycje. Chętni uczestniczyli w kursie składania origami. Ze zwykłej kartki papieru można było złożyć kapelusz, żabę lub wiele innych przedmiotów.

Całość była bardzo ciekawa i wszyscy wróciliśmy do domu zmęczeni, ale bardzo zadowoleni.

Izabela Lenart Klasa 3E

Edukacja teatralna zakończona

Edukacja teatralna została zakończona w bieżącym roku szkolnym obejrzanym w Teatrze im. Juliusza Słowackiego spektaklem „Ziemia obiecana”. Wyjazd do tego teatru w dniu 24. 05. był szczególny ze względu na to, że odbył się w ramach obchodzonego w naszej szkole Dnia Patrona Gimnazjum noszącego to samo imię co teatr oraz wzięli w nim udział uczniowie będący zwycięzcami ubiegłorocznego konkursu WIEDZY O PATRONIE SZKOŁY. Bilet do teatru jest nagrodą ufundowaną przez szkołę dla laureatów tego konkursu – a w ubiegłym roku byli nimi następujący uczniowie:

1. Maria Żak
2. Zuzanna Czech
3. Monika Dziadkowiec
4. Karolina Kurek
5. Marcin Rzęsista

„Ziemia obiecana” w reżyserii Wojciecha Kościelniaka jest spektaklem muzycznym z tańcami, śpiewem i orkiestrą grającą na żywo (to obecnie niezwykle w teatrach). Mimo dłuższego czasu jego trwania (2 godz. 40 min.) nie można się nudzić. Niezwykła scenografia, zaskakujące swoją symboliką sceny, porywające rytmy, znakomicie śpiewane songi, tańce, świetne aktorstwo sprawiają, że przedstawienie jest porywające i zachwycające – mimo niełatwej do odbioru dla ucznia treści.

Podsumowanie edukacji teatralnej w r. szk. 2015/2016

W bieżącym roku szkolnym uczniowie naszej szkoły obejrzeli 8 następujących spektakli :

7.10.15 „Pijacy” (spektakl, który można włączyć do działań profilaktycznych) Scena Kameralna Teatru Stu

7.10.15 „Romeo i Julia” - Teatr im. Juliusza Słowackiego

13.10.15 „Kartoteka” - Teatr Ludowy

16.12.15 „Jasieński” Teatr Stary

18.02.16 „Blogi” Teatr Stary

24.03.16 „Szalone nożyczki” Teatr Bagatela

20.05.16 „Opętani” Teatr im. Juliusza Słowackiego

24.05.16 „Ziemia obiecana” Teatr im. Juliusza Słowackiego

Łączna ilość uczestników wyjazdów wyniosła 215 uczniów.

W ramach ogólnego kształcenia kulturalnego 23 uczniów wzięło udział w tzw. „Nocy Muzeów”. Podczas tej niezwykłej nocy (z 13/14 maja) w Krakowie pełnym tłumów ludzi i kolejek czekających przed drzwiami wejściowymi do muzeów nasi uczniowie zwiedzili następujące muzea:

- Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK (to muzeum uczniowie najchętniej wybierają) – w tym roku obejrzeli m.in. nową wystawę, niezwykłą i szokującą pt. „Medycyna w sztuce”

- Galeria Sztuki Współczesnej „Bunkier”, w której mieściła się Międzynarodowa Wystawa Zbiorowa „Z mojego okna widać wszystkie kopce”.

- Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha - wystawa „Lalki. Oblicza Japonii” ukazująca różnorodne funkcje oraz role lalki w japońskim społeczeństwie.

*****

Wszystkim uczniom, którzy brali udział w tej formie edukacji teatralnej, dziękuję za czynne zainteresowanie się teatrem, emocje i refleksje, którymi dzieliliście się ze mną, wspaniałą atmosferę oraz wzorowe zachowanie w teatrze.

Ze szczególną sympatią żegnam „stałą ekipę” uczniów, obecnych jeszcze klas trzecich, którzy regularnie ze mną jeździli przez ostatnie 3 lata nauki w Gimnazjum. Życzę Wam rozwijania Waszych zainteresowań teatrem z taką samą radością, jaką okazywaliście dotychczas i którą mnie obdarzaliście. Równocześnie życzę Wam powodzenia w następnych latach kształcenia i czerpania wiele satysfakcji ze wszystkich Waszych działań w różnych dziedzinach życia.

Barbara Śliwa

